

Haab om noget yderligere. Man har derfor ikke kunnet tiltræde Forslaget om at give hende et Honorar.

Vi komme saa til alle de forskellige Endringsforslag, der angaa det kongelige Teater. Vrede Medlemmer ville se, at nogle af disse Endringsforslag ere stillede af Udvalgets Flertal, andre af et Mindretal og to af hele Udvalget, nemlig Forslagene Nr. 80 og 84; Forstørelsen mellem dem, der ere stillede af Flertallet og af Mindretallet, er egentlig taalt ikke stor, det vil sige med Hensyn til Tallene kan den gjerne være stor; men Principet for vore Endringsforslag er i Virkeligheden det samme, idet vi nemlig gaa ud fra den Betragtning, som jeg tillod mig at udtale ved Finanslovens første Behandling her i Tinget, at det kongelige Teater arbejder paa en Maade, som har gjort, at det finansielle Resultat i hvert Tilfælde er utilfredsstillende. Jeg tillod mig ikke at bedømme den kunstneriske Virksomhed; men der foreligger saa utvivlsomme Vidnesbyrd om, at det finansielle Resultats Etendighed bliver større Aar for Aar, at jeg protesterede derimod og udtalte Ønsket om, at man maatte kunne finde en Ordning af disse Forhold, som førte til et andet Resultat. Udvalgets Flertal og Mindretal have stræbt at raade Bod derpaa hver paa sin Maade. Flertallet vil have ikke saa lidt større Summer som den Forhøjelse, man ønsker af Indtægten og Nedgang i Udgiften; men i Virkeligheden er hele Udvalgets Anskuelse om Teatrets Forhold den samme. Det er udtalt i Betænkningen af Mindretallet, at det mener, at med mere økonomisk Drift og ved et bedre Repertoire og bedre Anvendelse af de forhaandenværende Kræfter vil der kunne opnaas et bedre Resultat. Det er netop det, vi alle mene, at det kongelige Teater arbejder paa en saa tung, ubehændig og uproduktiv Maade, at det pekuniært maa give et aldeles fortvivlet Resultat. Det vil ikke være vanskeligt at komme med en Opgørelse, som viser, hvorledes f. Eks. i et Aar som i Aar, hvor alle Teatre have lidt under Personalets Sygelighed, neppe noget Teater her i Byen har lidt i den Grad derunder og har været saa hjælpeløst med Hensyn til de Forestillinger, som skulde gives, som netop det Teater, der har det største Antal personlige Kræfter til at stille en Forestilling paa Benene; deraf følger jo nedgaaende Indtægter, deraf følger tomt Hus, og naar Aaret er omme, et lignende fargeligt Resultat, som man er kommet til i Aar. Det er ikke godt for mig at sige eller i det hele taget for Udvalget at angive, hvorledes det skulde ændres, og

jeg indrømmer, at det ligger uden for vort Omraade at blande os i personlige Spørgsmaal, for saa vidt angaar Ansættelser, Afstedgørelser o. s. v. Men jeg vil dog fremhæve den ganske almindelige Betragtning, at et Teater vistnok er en Anstalt, hvis Ledelse fordrer en saadan Energi, en saadan Udholdenhed og Virkelyst paa en Masse forskellige Omraader, at det næsten er utænkeligt, at samme Mand i en længere Aarrække, især i en fremrykket Alder kan være i Besiddelse af alle de personlige Egenskaber, som ere nødvendige for at skaffe et godt Resultat ud af Driften af en saadan Anstalt. Videre skal jeg ikke sige om dette Spørgsmaal, men blot fremhæve, at hele Udvalget har været enigt om, at Teatrets Drift er utilfredsstillende, og at Udgifterne ere for høje, at Repertoiret ikke er godt, og at man ikke benytter det forhaandenværende fortrinlige og virkelystne Personale saa meget, som man skulde, det er Aarsagen til det sorgelige Resultat, der foreligger. Jeg tror at kunne sige, at dette sorgelige Resultat ogsaa er Grunden til, at hele Udvalget under Nr. 80 har været enigt om at foreslaa, at der i Aar ikke gives kongelig Ansættelse til to Medlemmer af Teateretaten. Det er meget heldigt, at der hverken i Lovforslaget eller i Betænkningen er nævnt, hvem disse to Personer ere, idet det forekommer mig ønskeligt, at hvert personligt Hensyn lades ude af denne Diskussion. Hvorledes man vilde have stillet sig over for Forslaget, naar det pekuniære Resultat ved Teatret havde været godt, kan jeg ikke vide. Men jeg tror at kunne sige, at saa længe det pekuniære Resultat er saa fortvivlet, som det var i Fjor og ogsaa tegner til at blive i Aar, vil der ikke her i Tinget eller hos Finansudvalget være nogen Tilbøjelighed til at give kongelig Ansættelse.

Hele Udvalget er enigt om Endringsforslaget Nr. 84, at Kontoen „ekstraordinære Understøttelser . . . . . 10,000 Kr.“ udgaar. Denne Konto har sin ejendommelige Historie, hvoraf jeg skal tillade mig at meddele følgende: Man besluttede i Aar i Finansudvalget at anmode Ministeren om Oplysninger om, hvorledes denne Sum i en Aarrække, i 10 Aar, er bleven anvendt. Disse 10,000 Kr. ere nemlig til Disposition for Chøfen for det kgl. Teater og Kapel til Døjsører eller til Gratialer, eller hvad man nu vil kalde det — til Lønningsforbedringer for det ved det kgl. Teater ansatte Personale. Man fik da den Meddelelse, at saadanne Oplysninger ikke kunde gives. Jeg skal indrømme, at dette er et noget beynnderligt Forhold, men jeg tror, at Forholdet